

стара жена да тръгнѣла.....

Косѣо. Тогазъ за мене да се негрижи..../отсѣчено/ Нѣма да дода.
/Кѣмъ баба Краса/ Бабо Красо, я поразчисти, че Калина ще се
завърне.

Какво ли приказвашъ пѣкъ ти Косѣо!

Видѣхъ я, бабо Красо, видѣхъ я отъ кѣмъ пишманския пѣтъ...
Съ едно дѣте слиза насамъ.

Тѣй ти се е баба сторило.

Моитѣ очи се, бабо Красо, не лѣжатъ. Познахъ я. Ами вземи,
че попрѣвери, пѣкъ азъ да ида да яавърна стадето, че го на рида
оставихъ.

/Излиза./

IV.

Илийчо. Той бѣлнува, бабо Красо. Ами кога се завърне, вижъ дано отъ
твоята дума да вземе.

Б.Краса. Пѣкъ може: - Седемъ години сѣ веки минаха, нали той тѣй
билъ казалъ, като ступилъ стонната.

Хорски проказки сѣ тѣ, бабо Красо.... Ами ти му поприказ-
вай, че отъ тебе той все.....

/Съ болка/ Охъ, колко съмъ му приказвала.... Кога го иска
Неда Горнокрайската, колко му думи издумахъ: - не му се откле-
чи сърдцето. Като казалъ Калина, че Калина..... Кога да е тя
ще се върне, кай, и пакъ тя ще бѣде. Вдовица, макаръ, пакъ ще я
взема.

Мама зацо нерачи да иде: закаялъ се цомъ го срѣщне, да го
убие и нея тукъ да доведе... Че стига ли му ума мама да се
сагласи.... И сега зелъ да се сърди.

Отъ тогазъ му ритна сърдце и отъ вазъ. Колко пѣти ми е
разправялъ.

Язкъ му за имането! Отгледа стадо, четъ нѣма.... че да
бѣше се заломилъ, а той.....

Колоко пѣти, ей тѣй вечеръ край огнището ще седнемъ, па ще
ще му излека дума подема, а той: - нѣма кай, бабо Красо, нѣма
съ друга да се лѣбера. По-харно, кай, ей тѣй съ тебе за нея ще
си хортя и по ще ми е леко на душа, отъ колкото!...